

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 219.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059767328/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdal

Opfostret var den Kæmpe fin
I Dannemark med Ære,
Men Nidinge ham slog ved Rhin,
Som Visen os mon lære;
Hr. Sigurd var hans Navn paa Jord,
Hans Rye gik vidt i Syd og Nord,
Det gik til Griklands-Havet.

Han havde sig en Døtterlil,
Det var saa fin en Blomme,
Og hendes Fosterfader snild,
Han lod den ei forkomme;
Han gjemte den i Harpebund
Og førde den saa over Sund
I Lye til Norges Fielde.

Der voxde op den Møe saa prud,
Og Brød hun maatte bage,
Men dog hun blev Kong Regnars Brud,
Den gaadefulde Krage;
I Dannemark, i Kongefavn
Hun tog igjen sit Adelsnavn,
Hun Aslaug heed med Æren.

Men Aslaug hørde det med Sorg
Alt af den liden Svale,
At Regnar fæsted Ingeborg
I Sveakongens Sale;
I Troløshed hans Troe forsvandt,
At Kraken, han i Norge fandt,
Var Aslaug Sigurds-Dotter.

Nu Ormehiertet op sig skiød,
Hun gav sig til at mane,
Og for at vidne, hun var fød
Af Sigurd Fafnis-Bane,
Hun maned frem to Orme smaa
I Øiesteen paa ham, der laac
Alt under Moderhierte.

Saa fødte hun saa hærmefuld
Den Sigurd Orm-i-Øie,
Saa fødte hun et Ormekuld,
Og dog med Nakker høie.